יב א ב מיי' פ"ג מהל' מאכ"א ה"ח סמ"ג לאוין סל' ח סמ"ע יד ס' שמד סעיף ו:

לאחין חיט מיטמא מכל מיטמא למת מטה · גמ"ש לח מני למידרשיה דלח כתיב לחחיו בכ"ג וכ"ת אחאי לח קאמר הכי"ם הדרשות על סדר הכתוב ונומר לאחיו לגזירה שוה שהיח מוקדמת בקרא ולאחיו לאחיו חיט מיטמא לכל מיטמא למת מטה חלח לפי מה שפירשתי לעיל דאי נאו דיעיגן מת מטה מקרא אחריגא לח הוה מוקמי' גזירה שוה דאחו לכדרבי לנעסה ולזיבתם חלח הוה ממעטינן מאחו מת מטה להכי קאמר דמת מטה יליעיגן מלאחיו לגבי נזיר, חייבר ליה לאחו על כרחיך ג"ש "ולאחותו" מה מלמוד לומר הרי שהיה הולך לשחוט לח פסחו וכו' חאכת לח יטמא · לח בעומה פסח ומילה [גרידח] בלח נזיר וכ"ג משום דלח מחי עשה דמוסחה שאין בה כרת ודחי עשה דפסח ומילה שיש בהם כרת כך פי' בקונטרס בזבחים פרק מבול יום (דף קי) ובסמהדרין (דף לה·) ובכריתות (דף כ·) מפורש בלוחך · **ר"ע** חומר נפש חלו הירחוקין · דסבירל הוח דלחקמיה קרא קמח ברחוקים ומח הכחוב לחחרי כן חייבר לחוכן לף בקרובים דסבירל ליה לר"ע דלפיכך לח כחיב חח בנפש ליכח למיטעי לחוקמי בכהמה לי משום דרשת לח יבח דמטמח בחלל משמע לי משום דלמ"ג חיקרי ועוד דלח מלינו בכהמה מוזכרת נבי טומחה רק בלשון נבילה: **לאבין** ולחחי לח מיטמח לכל מיטמח הוח למח מטה · לקמן קעביד לריכותח בין חביו ובין חמו ולריכי הכוונייהו למיכתב למעוטי מת מטה, לחחי שלח היה כ"ג וכזר מיטמח למת מטה דכולהו פרטי מיותרים לר"ע הלכך כולהון לריכי חבל לח מלריך קרח לכהן הדיוט דכהן הדיוט מיטמח לקרובים דין הוח דטוחיגח דכהן הדיוט דקדושתו שוטח ליט מעלה ומוליך לגבי מת מטה ולח לימלריך קרח [חלח] לכהן גדול וגזיר:

ולאחותו כדחניח וכו' וכ"ע ג"ש דרבי מנח ליה·פי' דהח ליכח הפנחה כלל דסבהו פרטי דנזיר דלקי' לטולהו ולחביו ונלחחו דכ"ג [כדחמרינן] דחילטריכו למת מטה חרוייהו כי היכי דלריכי חרוייהו בנזיר למת מטה ומנני כיון דחמר מר ליית ר"ע נלחחו דחם היה כ"ג וגזיר לחהיו לגבי מיטמח חכל מיטמח הוח למת מטה מהשתח חיפוך בן מהשתח דכ"ג וחפי' נזיר מיטמח למת מטה וכ"ם כ"ג נרידח ומהשתח מייתר בן חביו לוחקיש לכל מיטמח הוח למת מטה וכ"ם כ"ג נגזירה שוה וגריך למכתב שניהם חביו וחחו בכ"ג כדעביד לקמן גריכותח בנזיר לר"ע מחביו וחחו דנזיר כ"ע כבי מיעבד גריכותח מחביו וחחו דכ"ג וח"ם וחכהני ליט מופנה חלח מלד כ"ג דחילו בנזיר לריך למת מטה וי"ל דסבירל ליה לר"ע מופנה מלד חחד למידין וחין מניחין לחבל לר' יטמעחל לעיל ודלח לריך להפטומן מנני לדדין דחילו לטעמיה בפרק המפלח (דף כב·) דסבירל ליה למידין ומנניחין כמ"ד לעיל: **ולך** יטמעחל כ"ג והוח נזיר מנח ליה· היכח דחיית ליה קדושת לדדיה לח חייבך "לחחיו" דנזיר לכ"ג שהוח נזיר כיון דלית ליה"מת" חלח הקרובין ח"כ לימלריך חביו לגופיה לחטמוטינן חטיו לקרובין לח יטמח, ולחחיו לגזירה שוה, ולחחיו כדחניח, ומנני כיון דסרי רחמנח חד נלחו בחמ"ח מטה, ולחחיו למיכרי מת מטה, ולחחותו כדחניח ס"ד נלחו בחמ"ח מטה חד נלחו בחמ"ח מטה וכ"ם כ"ג נזיר ליכח למיעבד נריכותח מחביו וחחו דכ"ג וח"ם וחכהני ליט מופנה חלח מלד כ"ג דחילו בנזיר לריך למת מטה וי"ל דסבירל ליה לר"ע מופנה מלד חחד למידין וחין מניחין לחבל לר' יטמעחל לעיל ודלח לריך להפטומן מנני לדדין דחילו לטעמיה בפרק המפלח (דף כב·) דסבירל ליה למידין ומנניחין כמ"ד לעיל: **ולך** יטמעחל כ"ג והוח נזיר מנח ליה· היכח דחיית ליה קדושת לדדיה לח חייבך "לחחיו" דנזיר לכ"ג שהוח נזיר כיון דלית ליה"מת" חלח הקרובין ח"כ לימלריך חביו לגופיה לחטמוטינן חטיו לקרובין לח יטמח, ולחחיו לגזירה שוה, ולחחיו כדחניח, ומנני כיון דסרי רחמנח חד נלחו בחמ"ח מטה, ולחחיו למיכרי מת מטה, ולחחותו כדחניח ס"ד נלחו בחמ"ח מטה חד נלחו בחמ"ח מטה

ולחחותו למה לי · פירוש לרבי יטמעחל דבלחמ"ג לר"ע כיון דלריך קרח להכי הוה ליה קדושת כ"ג והוח נזיר ולח חמר מה לי חד נלחו מה לי תרי לחוין, דלר"ע לימלריך קרח מיוחד לחחותו מידחה מ"מ עשה דפסח ומילה חע"ג שים בהן כרת חלח נבי יטמעחל לחוין ו' חילוק בין חד נלחו לנבי חוין היה סבור נמי דחין ו' חילוק בכרת, ומנני דבסח ודחי עשה דסד"ח כי סרח רחמנח למח מטה נזיר וכהן ה] דחד נלחו הוה כלומר ליה כרת חבל פסח ומילה דכרת לח יטמח למח מטה קמ"ל דחחותו ולחחותו ג"ש "ולחחותו" דכתיב גבי נזיר למה לי: מגילה ג: סנהדרין נה בכורות יט: זבחים ק:

ולחחותו · דכתיב גבי נזיר למה לי: **לכדבעית הרי שהיה נזיר וכולך למול לפח בנו ולשחוט לפח לפסחו** · ומבלי דבקיט נהו חבהדי הייט מקום דמילת זכריט ועבדיט מעכבת לחת פסחו: **ע"ל ולחחותו** · וקחמר לחמטוינן דחלט"ג דחויל לדבר מצוה למטוע מילה ופסח דחיכ חיכ יניח מלוח מילה ופסח ומיטמח למח מטה: **ר"ם חומר** · כשהוח חומר טל נפש" הרי ריטוקין חמורין וכשהוח חומר מת הרי קרטין חמורין, לחביו ולחמו מה ת"ל חלח לחביו ולחמו חיט מיטמח כו' ← לח מטמע ליה "מחמ" לטוס חלח לגרלית דחמר מחביו נסבה קרח: **ולחחיו מפ ס"ל אפס סיפ כ"ג ונזיר כו'** · דסד"ח היכח דלח הוה ליה חלח נזיר לו כהן ליטמח למח מטה חבל היכח דהוה נזיר וכ"ג דחיכ ביה חרי חיטח לח קמ"ל: ולחחותו לכדחניח הרי שהיה הולך לשחוט לח פסחו ולחמו חיט מיטמח כו' ← ר"ם